

dene. Men selvfølgelig forlanger jeg ikke af den høje Regering noget, som jeg selv har erklæret mig ude af Stand til at yde. Jeg forlanger ikke, at den højtærede Finansminister allerede nu skal fremlægge en virkelig Finansplan, derunder et Forslag om de nye Indtægter, som det vil være nødvendigt at tilvejebringe. Det maa han ligesom enhver anden, der sidder paa den Plads, have sin Tid til. Navnlig maa vi for saa vidt have overstaaet Overgangstiden, saa vi kunne skønne over, hvorledes Forholdene virkelig ligge, og hvor meget der er nødvendigt. Thi derom ere jo alle enige, at saa vidt muligt skulle vi naturligvis hjælpe os med Besparelser, saa lidt som muligt skulle vi gribe til nye Skatter.

Jeg skal saa slutte med et Par Bemærkninger om den nye Valgkredslov. Det er rigtigt, hvad den højtærede Konseilspræsident har udtalt, at han allerede i Fjor var villig til at gaa med til en saadan. Men han motiverede det da med stærk Henvisning til, at Vejen for en Grundlovsændring syntes spærrret, og med Ønskeligheden af, at vi fik en ny Valgkredsordning gennemført, inden Militærløvene endelig gennemførtes, for at disse Løve kunde blive afgjorte af et Folketing, der var sammensat paa retfærdigere Grundlag end nu. Noget forskelligt derfra er jo allerede det selv at komme frem med det som Regeringsprogram. Men jeg fastholder, hvad jeg sagde i mine første Udtalelser: man kan ikke i og for sig dadle Regeringen for, at den vil gaa denne Vej. Jeg vil kun anbefale den at lytte til de Antydninger, der kom fra det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) og mig i Retning af at knytte denne midlertidige Foranstaltning nær og nøje til Grundlovsændringen, saaledes at Foranstaltningen fremtræder som en i snævraste Forstand midlertidig Foranstaltning, ene bestemt til at skaffe et bedre, et solidere Grundlag for Tingets Behandling af Grundlovsændringen. Jeg tror, at den høje Regering vil staa sig ved at følge den her anviste Vej, ligesom det ogsaa var den Vej, som det afgaaede Ministerium Holstein vilde have fulgt, hvis det var blevet siddende.

I øvrigt vil jeg, som da jeg første

Gang havde Ordet, udtale det Haab, at Regeringen vil slaa ind paa Grundlovsændringens Vej. Enhver Regering maatte gøre det, og jeg tror ikke, vi faa stabile politiske Forhold, før dette Spørgsmaal er løst. Hvis Regeringen vil løse det i Overensstemmelse med de Udtalelser, der foreligge, tror jeg, jeg tør sige, at den vil have Støtte dertil hos et meget stort Fler-tal i dette Ting, og, saa vidt jeg har kunnet skønne, vil det heller ikke ganske savne Støtte fra Højre-Mindretallet, idet jo ogsaa indenfor dettes Kreds Følelsen af Nødvendigheden af en Grundlovsændring stiger fra Dag til Dag.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal begynde med Affæren Hald. Det er ikke min Skyld, at den har spillet en saa stor Rolle under de Forhandlinger, der have været ført her i Tinget. Den blev atter nævnt i Gaar og gav Anledning til Debat mellem Medlemmer af Tinget. Jeg kunde imidlertid ikke være til Stede og kunde altsaa ikke deltage i Debatten. Nu er den atter bleven nævnt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), og der er ogsaa af den Grund nogen Anledning for mig til at komme ind paa den.

Jeg turde maaske med det samme sige til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at det vilde neppe være nogen Skade til, hvis han tidligere havde grebet ind ogsaa i denne Del af Debatten. Jeg finder atter her hos ham den samme Tilbøjelighed til at holde sig udenfor, og dog tror jeg, at det havde gjort Nytte, hvis det ærede Medlem paa dette Punkt havde bremset sine ærede Meningsfæller i de Angreb, som de have ment at burde foretage paa mig i den Anledning.

Jeg kommer saa til selve Sagen, og jeg skal omtale den saa kort som muligt. Jeg blev udnævnt til Finansminister den 28. Oktober. Den 29. Oktober kaldte jeg Kontorchef Hald til mig og sagde, at han ikke kunde forblive i Ministeriet. Jeg motiverede dette ved, at den Betragtning-maade, der var kommen frem overfor hans Adfærd i den Skrivelse, som var udfærdiget til ham af Finansminister Brun, efter min Mening gjorde det umuligt at beholde ham som Embedsmand i Finansministeriet. Jeg sagde om denne Skrivelse til ham, at